

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/167/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915201426
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6915201426.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členiek senátu JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu: K.. U. V., nar. XX. XX. XXXX, F., M. Y. 3, zast. JUDr. Ing. Bernard Pekár PhD., advokát, so sídlom Advokátskej kancelárie Banská Bystrica, Kukučínova 24, proti žalovanému: R. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XX, zast. JUDr. Marian Dzuroška, s. r. o., so sídlom Rimavská Sobota, Hviezdoslavova 468/31, IČO: 47 254 513, o zaplatenie 17.500 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 7C/38/2015-62 zo dňa 08. 12. 2015, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na jeho účet sumu 17 500 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 17 500 € od 17. 07. 2010 až do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a na účet právneho zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 2 925,66 €, všetko v lehote troch dní odo právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca podal na súd návrh, ktorým sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 17 500 € s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že požičal žalovanému dňa 14. 01. 2010 sumu 10 000 € a dňa 10. 07. 2010 sa žalobca stal majiteľom pohľadávky voči žalovanému vo výške 10 000 € s príslušenstvom. Z tejto sumy žalovaný uhradil dňa 17. 07. 2010 len sumu vo výške 2 500 € a vo zvyšnej časti svoj dlh uznal uznaním dlhu vo výške 17 500 € zo dňa 17. 07. 2010. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a namietal dobu požadovaného úroku, nakoľko v časti 10 000 € nebol dohodnutý termín splatnosti a podľa jeho názoru úrok nemôže byť od roku 2010 ako to požadoval žalobca.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a výsluchom svedkyne K.. X. R.. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že dňa 14. 01. 2010 žalovaný podpísal za prítomnosti svedkyne K.. X. R. a žalobcu úkon nazvaný "potvrdenie Uznanie záväzku", v ktorom uviedol, že potvrdzuje a uznáva svoj záväzok, že dňa 14. 01. 2010 prevzal od K.. U. V. sumu 10 000 €. Týmto uznáva svoj záväzok a prehlasuje pred svedkom K.. X. R., že uvedenú sumu vráti najneskôr do 31. 01. 2010. Z prehlásenia zo dňa 16. 01. 2010 súd zistil, že v tomto žalovaný uviedol: "Dolupodpísaný p. C. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XX, týmto potvrdzujem, že som od K.. X. R. prevzal dňa 16. 01. 2010 sumu 10 000 eur (slovom: desaťtisíc eur) a zároveň uznávam svoj záväzok s tým, že ho vrátim do 31. 01. 2010".

4. Prvostupňový súd konštatoval, že v konaní nebola rozporovaná skutočnosť, že zo strany žalovaného došlo dňa 17. 07. 2010 k úhrade sumy 2 500 €, čo vyplýva z potvrdenia zo dňa 17. 07. 2010, kde žalobca potvrdil prevzatie sumy 2 500 € dňa 17. 07. 2010. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 10. 07. 2010 postúpila K.. X. R. pohľadávku voči dlžníkovi R. C. vo výške 10 000 € žalobcovi, pričom pohľadávka bola postúpená spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými.

5. Súd prvej inštancie na vec aplikoval § 558 Občianskeho zákonníka.

6. Súd zhodnotil vykonané dokazovanie a dospel k záveru, že uznanie zo dňa 14. 01. 2010 je platným uznaním dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, preto návrh v časti o zaplatenie sumy 7 500 € považoval súd za dôvodný (10 000 € - 2 500 € = 7 500 €). Rovnako za platné uznanie dlhu považoval súd prvej inštancie prehlásenie zo dňa 16. 01. 2010, preto návrh v časti o zaplatenie sumy 10 000 €, taktiež považoval za dôvodný. Spolu predstavuje záväzok žalovaného sumu 17 500 €. Keďže dlžník platne písomne uznal svoj záväzok čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo, súd preto námietku premlčania vznesenú žalovaným považoval za nedôvodnú. Pretože žalovaný je s platením dlhu v omeškaní, zaviazal ho prvostupňový súd podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške, počnúc dňom 17. 07. 2010 až do zaplatenia.

7. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal právo na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 1 050 € a trov právneho zastúpenia vo výške 2 925,66 €.

8. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Požadoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh žalobcu ako nedôvodný zamietne a zároveň prizná žalovanému náhradu trov konania.

9. Podané odvolanie žalovaný odôvodnil tým, že prvostupňový súd nemal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že si od žalobcu požičal 10 000 € a ani to, že by si v tejto výške bol požičal od svedkyne K.. X. R.. Podľa jeho názoru sa súd nevysporiadal najmä s rozpornými tvrdeniami žalobcu a svedkyne K.. R. a ani s tým, že ani jedno z potvrdení, ktoré predložili súdu, nebolo písané (resp. vypisované) ním žalovaným. Svedkyňa K.. R. potvrdila, že prehlásenie zo dňa 16. 01. 2011 napísala vlastnou rukou ona a žalobca tiež jednoznačne potvrdil, že tzv. potvrdenie o uznaní záväzku vypisoval on vlastnou rukou. Teda ani jeden z týchto dôkazov nevypisoval on a pokiaľ ide o podpis, nie je vylúčená manipulácia s ním, keďže bol so žalobcom a pani K.. R. v obchodnom styku, a teda nebol problém na fotokópiu preniesť jeho podpis. Žalovaný tiež v odvolaní namietal, že o tom, že došlo k postúpeniu pohľadávky, sa dozvedel len zo súdneho spisu. Vyjadruje presvedčenie o tom, že žalobcom vo fotokópii predložené a ním označené tzv. „uznanie dlhu“ nemá dôkaznú silu, lebo okrem možnosti porovnať ho s originálom odporuje aj ust. § 558 Občianskeho zákonníka. Žalobca namietal, že súd mal vzhľadom na jeho argumentáciu akceptovať námietku premlčania vznesenú vo vyjadrení z 19. 10. 2015. Poukázal pritom na ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Na daný prípad by sa nemalo vzťahovať ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj z toho dôvodu, že tzv. uznanie dlhu neobsahuje dátum kedy k nemu malo dôjsť ani v ňom nie je uvedená lehota na plnenie.

10. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že navrhuje potvrdiť odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu a priznať žalobcovi náhradu trov konania. Žalobca má za to, že namietané skutočnosti dostatočne a odôvodnene preukázal. V konaní bolo preukázané, že žalovaný si od žalobcu i svedkyne uvedenú finančnú hotovosť prevzal, čo pred súdom bolo zistené z potvrdenia o uznaní záväzku podpísaného žalobcom a žalovaným dňa 14. 01. 2010 a prehlásením podpísaným žalovaným a svedkyňou dňa 16. 01. 2010. Tvrdenie žalovaného, že vyššie spomínané prehlásenie potvrdenie nepodpísal, resp. nevypísal, žalobca pokladá za bezpredmetné a neopodstatnené, nakoľko nie je rozhodujúce kto dané dokumenty vytvoril, ale kto ich podpísal. Podpísanie vyššie spomínaných dokumentov žalovaným vie žalobca preukázať predložením ich originálu, ktorými žalobca disponuje a je ochotný kedykoľvek v prípade potreby predložiť požadované dokumenty súdu. Žalobca tiež vo vyjadrení uviedol, že svedkyňa H. ako postupca oznámila postúpenie pohľadávky žalovanému telefonicky dňa 10. 07. 2010, t. j. v deň postúpenia pohľadávky. Dňa 17. 07. 2010 žalovaný zaplatil časť dlžnej sumy vo výške 2 500 € a podpísal potvrdenie, v ktorom ku dňu 17. 07. 2010 uznáva zvyšok svojho záväzku vo výške 17 500 €. Uvedené skutočnosti poskytujú podľa názoru žalobcu dostatočný podklad pre posúdenie, že

žalovaný podpísaním potvrdenia vzal postúpenie pohľadávky na vedomie. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že žalovaný svoj dlh uznal, premlčacia doba teda doposiaľ neuplynula a plynie odo dňa, keď k uznaniu došlo.

11. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu k podanému odvolaniu uviedol, že v celom rozsahu zotrúva na podanom odvolaní proti predmetnému rozsudku okresného súdu a jeho podstatu na základe vyjadrenia žalobcu nemení.

12. Na vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu reagoval duplikou žalobca, ktorý uviedol, že pokiaľ ide, o namietanú neplatnosť uznania dlhu, poukazuje na to, že uznanie dlhu zo dňa 14. 01. 2010 resp. 16. 01. 2010, majú všetky náležitosti vyžadované zákonom, a síce obsahujú vyhlásenie žalovaného, že uznáva svoj dlh 10 000 € voči žalobcovi, resp. právnenému predchodcovi žalobcu - postupcovi (K. X. R.), jasne je uvedené, že tieto finančné prostriedky žalovaný od uvedených osôb prevzal (teda je nepochybné, že išlo o pôžičku, a preto je dlh uznaný aj čo do dôvodu), a teda sa jedná o perfektný právny úkon. Vzhľadom na uvedené, nárok žalobcu voči žalovanému uplatňovaný nie je premlčaný. Žalobca tiež poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky. Opätovne navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

13. Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 CSP, preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) len v rozsahu odvolania žalovaného podľa § 379 CSP a z dôvodov vymedzených odvolaním podľa § 380 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 ako vecne správny potvrdil.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie vo veci bolo podané počas platnosti Občianskeho súdneho poriadku, pričom od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (CSP). Podľa prechodných ustanovení v § 470 ods. 1 platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Odvolací súd preto na vec, na základe podaného odvolania žalovaného, ktorého právne účinky nastali pred dňom platnosti CSP, aplikoval podľa ods. 1 vo veci už CSP.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Odvolací súd preskúmal všetky odvolacie námietky žalovaného, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie ohľadne dôvodnosti žaloby žalobcu, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP na tieto v celom rozsahu poukazuje.

18. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, reagujúc na odvolacie dôvody žalovaného, odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného viazaný (§ 379 CSP, § 380 CSP), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalovaného uvádzanými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či nedošlo k vadám, ktoré by sa týkali procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP).

19. Žalovaný svoje odvolanie ťažiskovo odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nemal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že si od žalobcu požičal 10 000 € a ani to, že by si v tejto výške (10 000 €) požičal peniaze aj od svedkyne Ing. X. R.. Predovšetkým však žalovaný v odvolaní namieta, že „uznanie dlhu“ nemá náležitosti vyžadované ust. § 558 Občianskeho zákonníka. Žalovaný hlavne tvrdí, že žalobcom predložený a ako „uznanie dlhu“ označený dôkaz, neobsahuje dôvod vzniku pohľadávky

a ani prísľub dlžníka, že tento dlh zaplatí, teda ide o právny úkon odporujúci zákonu a teda v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatný.

20. Odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Žalovaný žiadnym spôsobom argumentmi uvádzanými v odvolaní nespochybnil správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa.

21. Z vykonaného dokazovania vykonaného pred prvostupňovým súdom vyplýva, že dňa 14. 01. 2010 žalovaný podpísal za prítomnosti svedkyne K.. X. R. a žalobcu úkon nazvaný "potvrdenie Uznanie záväzku", v ktorom uviedol, že potvrdzuje a uznáva svoj záväzok, že dňa 14. 01. 2010 prevzal od K.. U. V. sumu 10 000 €. Týmto uznáva svoj záväzok a prehlasuje pred svedkom K.. X. R., že uvedenú sumu vráti najneskôr do 31. 01. 2010. Z prehlásenia zo dňa 16. 01. 2010 vyplýva, že v tomto žalovaný uviedol: "Dolupodpísaný p. C. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XX, týmto potvrdzujem, že som od K.. X. R. prevzal dňa 16. 01. 2010 sumu 10 000 eur (slovom: desaťtisíc eur) a zároveň uznávam svoj záväzok s tým, že ho vrátim do 31. 01. 2010".

22. Uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom dlžníka voči veriteľovi, pre ktorý je pod sankciou neplatnosti ustanovená písomná forma. Prejav vôle uznať dlh čo do dôvodu a výšky je určitý a zrozumiteľný, ak je výkladom podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka objektívne pochopiteľný, t.j. ak nevzbudzuje pochybnosti o jeho obsahu (k uvedenému porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 79/2005).

23. Odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že uznania dlhu zo dňa 14. 01. 2010 resp. 16. 01. 2010, majú všetky náležitosti vyžadované zákonom, a sice obsahujú vyhlásenie žalovaného, že uznáva svoj dlh 10 000 € voči žalobcovi, resp. právnenému predchodcovi žalobcu - postupcovi (Ing. XX. Vo R.), jasne je uvedené, že tieto finančné prostriedky žalovaný od uvedených osôb prevzal, teda, že išlo o pôžičku, a preto je dlh uznaný aj čo do dôvodu. To znamená, že obe tieto listiny spĺňajú podmienky vyžadované ust. § 558 Občianskeho zákonníka, a teda sa jedná o perfektný právny úkon.

24. Vo svetle uvedeného je nedôvodná odvolacia námietka žalovaného týkajúca sa premlčania nároku žalobcu a prvostupňový súd správne v súvislosti s premlčaním aplikoval ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

25. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd odvolaciu námietku žalovaného, že prvostupňový súd nemal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že si od žalobcu požičal 10 000 € a ani to, že by si v tejto výške bol požičal od svedkyne K.. X. R..

26. Listinou označenou ako "potvrdenie Uznanie záväzku", žalovaný potvrdzuje a uznáva svoj záväzok, že dňa 14. 01. 2010 prevzal od K.. U. V. sumu 10 000 €. Z prehlásenia zo dňa 16. 01. 2010 vyplýva, že v tomto žalovaný uviedol: "Dolupodpísaný p. C. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XX, týmto potvrdzujem, že som od K.. X. XX. Nieprevzal dňa 16. 01. 2010 sumu 10 000 eur (slovom: desaťtisíc eur) a zároveň uznávam svoj záväzok s tým, že ho vrátim do 31. 01. 2010". Z uvedených listí tak jednoznačne vyplýva, že žalovaný prevzal jednak od Ing. U. V. (žalobcu) sumu 10 000 € a tiež, že takú istú sumu prevzal aj od Ing. X. R..

27. Nie je pritom dôležité kto uvedené listiny písal, resp. vypisoval, ale je dôležité, že žalobca svoj podpis na nich nijakým spôsobom nespochybnil, napriek tomu, že v odvolaní tvrdí, že nie je vylúčená manipulácia s podpisom, keďže bol so žalobcom a pani Ing. R. v obchodnom styku, a teda nebol problém na fotokópiu preniesť jeho podpis. O manipulácii s podpisom žalovaného žalovaný žiaden dôkaz súdu nepredložil a ani počas konania nežiadal preveriť pravosť jeho podpisu na predmetných listinách. Jeho tvrdenia v tomto smere ostali len v rovine tvrdení bez podloženia konkrétnymi dôkazmi respektíve návrhmi na vykonanie dôkazu napr. znaleckým skúmaním pravosti podpisu.

28. Nedôvodná je tiež odvolacia námietka žalovaného, že o postúpení pohľadávky sa dozvedel len zo súdneho spisu. Dňa 17. 07. 2010 žalovaný zaplatil časť dlžnej sumy vo výške 2 500 € a podpísal potvrdenie, v ktorom ku dňu 17. 07. 2010 uznáva zvyšok svojho záväzku vo výške 17 500 €. Ak by žalovaný nemal vedomosť o postúpení pohľadávky, nemal dôvod uznať zvyšok záväzku ku dňu 17. 07.

2010 vo výške 17 500 €, po tom ako zaplatil časť dlžnej sumy vo výške 2 500 €, ktorej úhradu žalobcovi nijakým spôsobom nepopieral.

29. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil vrátane výroku o trovách konania, ktorý bol odôvodnený plným úspechom žalobcu v spore a ktorý žalovaný ani nenapadol konkrétnymi dôvodmi.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v odvolaní v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP okresný súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).